బస్సు ప్రయాణం

పాలకోడేటి సత్యమూర్తి

ఆటోలో ఇబ్రిబన్ బస్టాండు చేరుకుని టైం చూసుకున్నాను. సరిగ్గా తొమ్మిదయ్యింది. బస్సు రావడానికి ఇంకా అర్ధగంట సమయం మిగిలివుంది. పెళ్లిళ్ల సీజన్ కావటం మూలాన రద్దీ ఎక్కువగానే ఉంది.

"ఎక్స్‌క్యూజ్‌మీ", ఓ కోమలమైన శబ్దం నా చెవిలో పడింది. నేను వెనక్కి తిరిగి చూశాను. ఓ అందమైన అమ్మాయి. సన్నగా బంగారు తీగలా ఉంది. నన్ను నేను మైమరచిపోయి అలాగే చూస్తూ నిల్చుండిపోయాను. "గుడివాడ బస్సు వెళ్లిపోయిందాండీ" అడిగింది. వెంటనే నేను తేరుకుని,

"ఇంకో అరగంటలో రావాలి. ఎందుకైనా మంచిది, ఎంక్వయిరీ కౌంటర్‌లో అడగండి" అంటూ అక్కడికి దగ్గరలోనే వున్న ఎంక్వయిరీ కౌంటరు చూపించాను. కొద్ది సేపయినా మాట్లాడకుండా వెంటనే సమాధానం చెప్పి పంపినందుకు నన్ను నేను తిట్టుకుంటూ ఆ అమ్మాయి వెళ్తున్న వైపే చూస్తుండిపోయాను.

టైం తొమ్మిదిన్నర అయ్యింది. బస్సు ఇంకా రాలేదు. చిరాకనిపించి దగ్గర్లోనే ఉన్న బల్లమీద కూర్చుండిపోయాను.

'కుర్రో, కుర్రు' ప్రక్కకి తిరిగి చూశాను. కోయవాడు నన్ను చూస్తూ....

"నీది రాజయోగం దొర. కొండదేవత ఆన. భోజనం పెట్టించు దొర" అడిగాడు.

నేను ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"సప్తసముద్రాలు దాటి ప్రయాణం చేస్తవ్ దొర. ఆకాశంలో ప్రయాణం దొర నీకు. కోట్లు సంపాదిస్తావ్ దొర"

"ఆపవయ్యా నీ సొద. బస్సు రాలేదని నేను బాధ పడుతూంటే నీ గొడవొకటి" చిరాకు పడ్డాను. అక్కడున్న కొందరు ప్రయాణీకులు నన్ను గమనిస్తున్నారు.

"కోపమొద్దు దొర. కొండదేవత చెప్తావుంది. నీ కాడ పైసలున్నయ్. భోజనం పెట్టించుదొర" మళ్లీ అదేపాట.

ఈ కోయవాళ్లు ఓ పట్టాన పట్టుకుంటే వదలరు అనుకుంటూ జేబులోంచి ఓ ఇరవై రూపాయలనోటు తీసిచ్చాను.

నేనిచ్చిన ఇరవై రూపాయల నోటు అందుకుని తన భుజానికి తగిలించుకున్న మూట విప్పి ఒక డబ్బా బయటికి తీశాడు. ఆ డబ్బాలోంచి ఓ తాయెత్తు తీసి ఓసారి తన నుదుటికి తాకించి నా చేతిలో ఉంచి గుప్పెట మూసి,

"కొండదేవత ఆన. ఇది ఉంచు దొర. ప్రయాణం మంచిగైతది" అన్నాడు.

ఇలా టెక్ట్ చేసే కోయవాళ్ళు చాలా మందికి తారసపడుతుంటారు. ఈ తాయెత్తులు కట్టుకుంటే కొందరిలో ఏదైనా మార్పు కలగ వచ్చునేమో కాని కోటీశ్వరులు అవ్వటం మాత్రం సత్యదూరం. తాయత్తు బయటకి విసిరేద్దామనుకుంటూనే జేబులో పెట్టుకున్నాను.

సరిగ్గా పది గంటలకి బస్సు ప్లాట్‌ఫాం మీదకి వచ్చింది. నేను గబగబా బ్రీఫ్‌కేసును అందుకుని బస్సు ఎక్కాను. విండో సీటు దొరకగానే హమ్మయ్యా! అని ఊపిరి పీల్చుకున్నాను. నా ప్రక్కసీటు ఖాళీగా ఉండడంతో నా బ్రీఫ్‌కేసు

మా ఆవిణ్ణడగండి!

రంకు నేర్చినమ్మ బొంకు నేరుస్తుందన్నది అక్షరసత్యం. మాధవన్ ఓవర్‌నైట్ హీరో అయిపోయాడు. అమ్మాయిలూ వెంటపడ్డారు. అందులో రెచ్చిపోయి ఎంజాయ్ చేసే వ్యక్తి ఎవరంటే 'దియామిర్జా'

వీరిని గురించి ప్రెస్ హాట్ హాట్‌గా రాశారు. ఆ ప్రెస్ నోట్ చదివి తీయగా నవ్వేస్తూ "ఇన్ని మాటలెందుకు? నా గురించి కావలిస్తే మా ఆవిడ్నడగండి!" అంటున్నాడు.

(ఏ ఆవిడైనా నిజమని చెప్తుందా..? చెప్తే కాపురం చేస్తుందా..!)

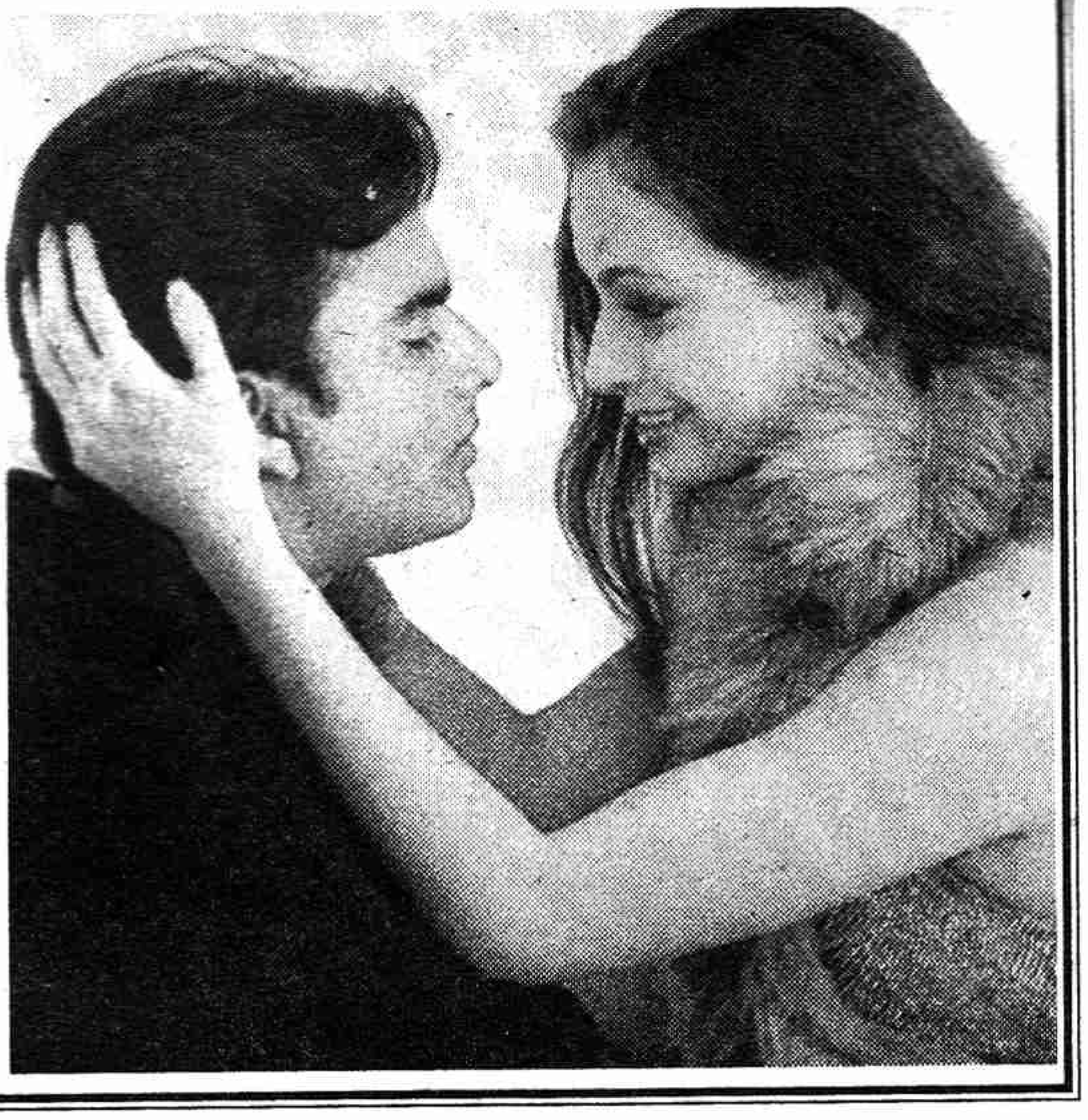

అక్కడ ఉంచి ప్లాట్‌ఫామ్ మీద ఉన్న అమ్మాయిల్ని అసూయగా చూడసాగాను.

నేను గుడివాడలో ఓ ప్రైవేటు కంపెనీలో స్టోర్స్ అసిస్టెంట్‌గా పనిచేస్తున్నాను. నా స్వంతపని మీద హైద్రాబాదు వస్తున్నానని తెలిసి బ్రాంచి ఆఫీసునుంచి 50 వేల రూపాయలు తీసుకు రావల్సిందని పురమాయించారు మా మేనేజరుగారు. ఆ 50వేల రూపాయలు నా దగ్గర ఉన్నాయి. ఆ రోజు ఆదివారం కావటం మూలాన డ్రాఫ్ట్ తీసుకోవడం వీలుపడలేదు. నా వద్ద డబ్బు ఉండడంతో ప్రయాణంలో కొంచెం జాగ్రత్తగానే ఉన్నాను.

"ఈ సీటు ఖాళీయేనా?" నా ప్రక్క సీటు కేసి చేయి చూపిస్తూ ఓ ముసలాయన అడిగాడు.

"లేదు" అబద్దం చెప్పాను.

ఆ ముసలాయన పోయి కండక్టర్ ప్రక్క సీట్లో కూర్చున్నాడు.

టైం అయినా ఇంకా బస్సు బయలు దేరనందుకు విసుగనిపించింది. ఉదయం కొన్న సినీ మాగ్‌జైన్ తిరగేయసాగాను.

"ఈ సీట్లో ఎవరైనా వున్నారాండీ?"

తలెత్తి చూశాను. ఆశ్చర్యమేసింది. ఇందాక నన్ను బస్టాండ్‌లో పలకరించిన అమ్మాయే, నాకళ్లలోకి సూటిగా చూస్తూ అడిగింది. సంప్రదాయ బద్ధంగా చీరకట్టుకుని, మేచింగు జాకెట్టు వేసుకుని ఉంది.

నా ప్రక్క సీట్లో ఉన్న బ్రీఫ్‌కేసు వైపు వేలు చూపిస్తూ.

"ఎవ్వరూ లేకపోతే ఈ సీట్లో కూర్చుంటానండీ" అంటూ అభ్యర్థించింది.

"ష్యూర్...ష్యూర్....! రండి కూర్చోండి" అంటూ నేను బ్రీఫ్ కేసుని తీసి నా కాళ్లవద్ద ఉంచుకున్నాను.

"చాలా థేంక్సండీ" నా వైపు అదే పనిగా చూస్తూ నవ్వుతూ చెప్పింది.

బస్సు బయల్దేరింది. నాకూ ఆమెకి కొంచెం ఎడం మాత్రమే మిగిలివుంది. నేను కావాలని కొద్దిగా ఏటవాలుగా వంగి మా ఇద్దరి మధ్య వున్న దూరాన్ని కొద్దిగా తగ్గించాను. బస్సు కుదుపుకి అప్పుడప్పుడు ఆమె భుజం నా భుజానికి తగుల్తోంది. నా మోచెయ్యి ఆమె శరీరానికి తగిలేట్టు కూర్చున్నాను. చలికాలం అయినప్పటికీ నాకెందుకో ఉక్కపోత అనిపించసాగింది.

నేను ఒక్కసారి జేబులో చెయ్యిపెట్టి తాయెత్తును తడిమి చూసుకున్నాను.

"ప్రయాణం మంచిగైతది దొర" కోయవాడి మాటలు గుర్తొచ్చాయి. నేను కోయవాడు చెప్పిన మాటలు గురించి ఆలోచిస్తుండగా,

"ఎక్కడి వరకు మీ ప్రయాణం" అడిగింది ఆమె.

"గుడివాడ" చెప్పాను. "మరి మీరు?"

"నేను విజయవాడ వెళ్లాలి" నవ్వుతూ చెప్పింది. నవ్వినప్పుడు ఆమె అందం మరీ అందంగా

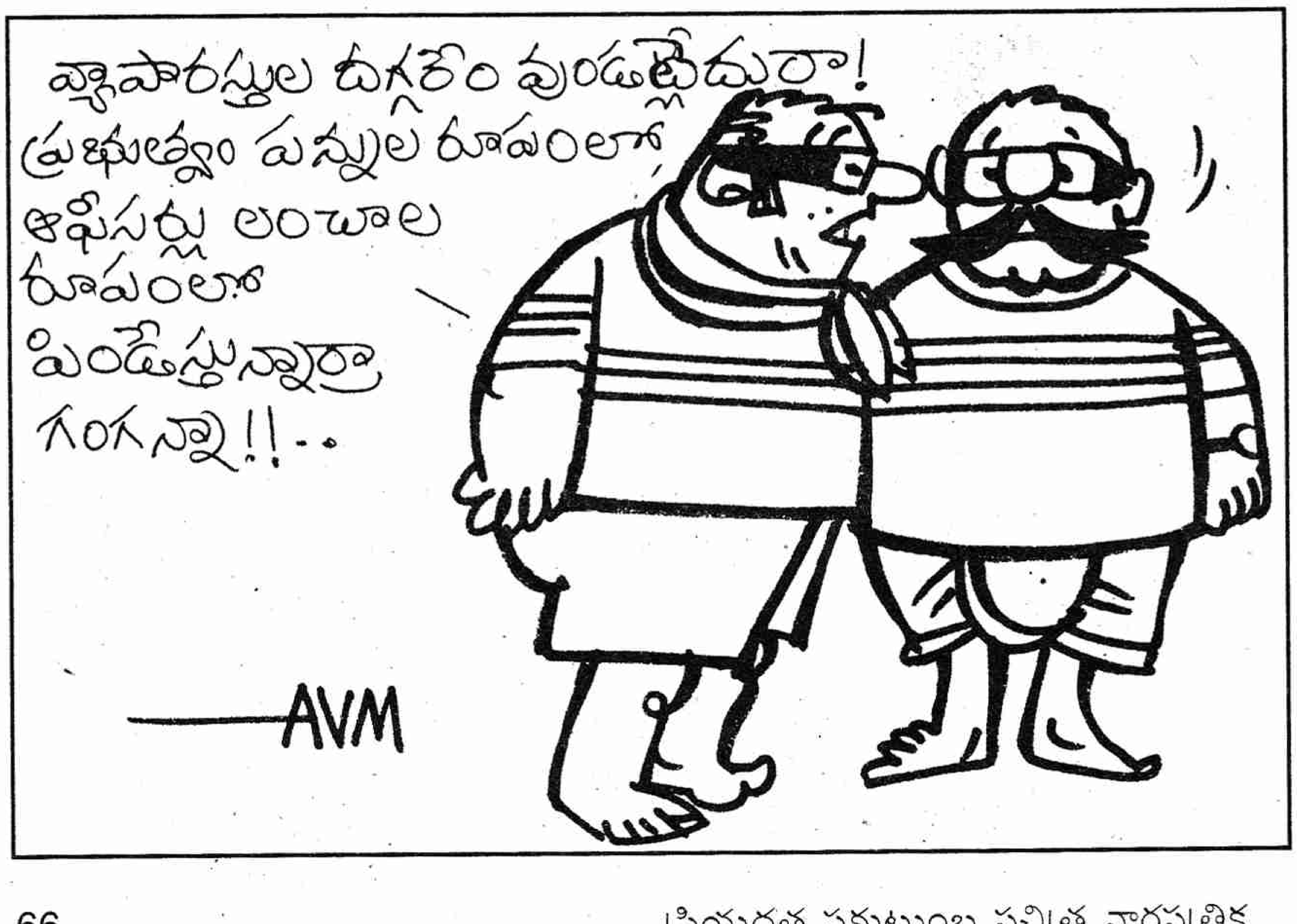

[illegible]పించింది.

"నేను విజయవాడలో [illegible]" అన్నాను నేను.

"అవునండీ. [illegible] [illegible] [illegible] హాస్టల్‌లో [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] చెప్పిందామె.

"నా పేరు విజయ్" చెప్పాను నేను.

"నా పేరు సరసి" చెప్పిందామె.

"మీరు గుడివాడలో ఉంటారా విజయ్‌గారూ"

"అవును" అని నేను కొద్దిసేపు మౌనంగా ఉండిపోయాను. మేమిద్దరం ఎంతో కాలంనించి పరిచయం ఉన్నట్టుగా కలిసిపోయాం.

బస్సు చాలా స్పీడుగా పోతోంది. గాలికి ఉంగరాల ముంగురులు ఆమె నుదురు మీద పడుతున్నాయి. చెదిరిన ముంగురులు ఆమె ముఖానికి మరింత శోభను తెచ్చాయి. నామస్తిష్కంలో ఏవేవో ఆలోచనలు ముసురుకున్నాయి.

నేను సరసి గురించి ఆలోచించసాగాను. ఇప్పటి వరకు ఆమెతో ప్రయాణం ఓ కాలక్షేపంగా భావించాను. కానీ ఇప్పుడు ఆ అమ్మాయిని నా జీవిత భాగస్వామిగా చేసుకుంటే బాగుంటుందని ఆలోచించసాగాను.

నేను ఏమీ మాట్లాడకపోవడంతో, "ఏంటి మీరు ఏదో ఆలోచనలో ఉన్నట్టున్నారు" అడిగింది సరసి.

"మీ గురించే ఆలోచిస్తున్నాను" సీరియస్‌గా చెప్పాను.

"నా గురించా, బాగా ఆలోచించండి. అది సరే, ఇక్కడేదో 'ధాబా' ఉన్నట్టుంది. డ్రైవరు కండక్టరూ దిగారు. మనం కూడా దిగుదాం. మీరు టీ తాగుతారా లేక...?" అడిగింది సరసి.

నాకు 'ధాబా'లో టీ తాగాల్లంటే ఎలర్జీ. కాని సరసి ఎక్కడ బాధ పడుతుందోనని బస్సు దిగి సరసితో పాటు ధాబాలో కూర్చుని టీ తాగాల్సివచ్చింది.

"టీ రుచీపచీ లేదు. నోరంతా పాడయ్యింది" చెప్పాను నేను.

"అలాగా అయితే ఈ చాక్లెట్స్ తీసుకోండి" అంటూ తన హ్యాండ్‌బ్యాగ్‌లోంచి కొన్ని చాక్లెట్లు తీసి నా చేతిలో ఉంచింది.

నాకు చాక్‌లెట్స్ అంటే పెద్ద మోజు లేదు, కానీ ఆ ఛండాలమైన టీ రుచి పోవడానికి చాక్‌లెట్స్ తీసుకోక తప్పలేదు.

ఒక్కసారిగా నాకు నిద్రముంచుకొచ్చింది. కళ్ళు తెరుద్దామని ఎంతగా ప్రయత్నించినా తెరవలేకపోయాను. సరసి నాకేసి దృష్టి సారించి చూడసాగింది.

"ఏంటి అలా ఉన్నారు. ఏమయ్యింది?" అడిగింది సరసి.

"నా [illegible]" అతి కష్టంమీద [illegible]

"[illegible] పడుకోండి" అని కొంచెం ఎడంగా జరిగింది సరసి.

నా మనసేదో కీడు శంకిస్తోంది. అరుద్దామనిపించింది. కానీ నా నోటినుంచి మాటరాలేదు.

కొండలోయలో పడిపోతున్న అనుభూతి కలుగుతోంది.

"లేవండి, లేవండి. గుడివాడ వచ్చేసింది. ఎవరో నన్ను గట్టిగా పట్టుకుని కుదుపుతున్నట్లయింది. మెల్లిగా కళ్ళు తెరిచాను. ఎదురుగా కండక్టరు డ్రైవరూ నిలబడి ఉన్నారు.

"ఏమైంది మీకు. ఎంత కుదిపినా లేవట్లేదు. దిగండి, దిగండి గుడివాడ వచ్చేసింది" విసుక్కున్నాడు కండక్టర్.

కళ్ళు ఇంకా మత్తుగా వాలిపోతున్నాయి. ఒళ్లంతా నిస్సత్తువ ఆవహించింది. అతి కష్టంమీద లేవగలిగాను. కాళ్ల దగ్గర బ్రీఫ్‌కేసు లేదు. బ్రీఫ్‌కేస్‌లో ఉన్న 50వేల రూపాయలు గుర్తుకు రాగానే గుండెలు జారిపోయాయి. బస్సంతా వెతికాను. బ్రీఫ్‌కేసు కనబడలేదు. నాకు జరిగింది అర్థమవ్వసాగింది. నా బ్రీఫ్‌కేసు కనబడం లేదని కండక్టర్‌కి చెప్పాను.

"చూడండి. అపరిచితులతో పరిచయాలు చేసుకోవడం కాని వారిచ్చే తినుబండారాలు, కూల్‌డ్రింక్‌లు వగయిరాలు తీసుకోవటంగాని చేయరాదని మా ఆర్‌టిసి వాళ్లు నోటీసు బోర్డులు పెడుతున్నారు. అనౌన్స్ మెంట్లు కూడా చేస్తూనే వున్నారు. మీరు చదువుకున్న వారిలా ఉన్నారు. అంత ఒళ్లు మరిచి ఎలా ఉన్నారు" అంటూ దులపవలసినవన్నీ దులిపేశాడు కండక్టరు.

నాకు నోట మాటరాలేదు.

"డబ్బు ఏమైనా పోయిందా. ముందు వెళ్ళి పోలీస్ కంప్లయింట్ ఇవ్వండి" సలహా చెప్పాడు డ్రైవరు.

నేను ఆలోచనలో పడ్డాను. 50వేల రూపాయలు ఎలాగోలాగ సంపాదించవచ్చు. కానీ విషయం బయటకి పొక్కితే నా ఉద్యోగానికే ప్రమాదం కలగొచ్చు.

నా అజాగ్రత్త వల్ల ఇంతటి అనర్థం జరిగిపోయింది. విజయవాడ వెళ్లవలసిన ఓ అమ్మాయి విజయవాడ బస్సులుండగా ఆ బస్సు ఎక్కకుండా గుడివాడ బస్సే ఎందుకెక్కిందన్న ఆలోచన కూడా నాకు తట్టనందుకు నన్ను నేను తిట్టుకుంటూ బస్సుదిగాను. భారంగా అడుగులు వేస్తూ ముందుకు నడిచాను. చెమటలు పట్టసాగాయి.

ముఖంమీద పట్టిన చెమట తుడుచుకునేందుకు జేబులోంచి రుమాలు బయటికి తీశాను. రుమాలుతోపాటు తాయెత్తు చేతిలోకొచ్చింది.

"కొండదేవత ఆన. ఇది ఉంచుదొర. ప్రయాణం మంచిగైతది" కోయవాడి మాటలు గుర్తు వచ్చాయి.

కోపంగా బలాన్నంతా కూడదీసుకుని ఆ తాయత్తును దూరంగా విసిరేశాను.

❋

రాజశేఖర్ డైటోపదేశం

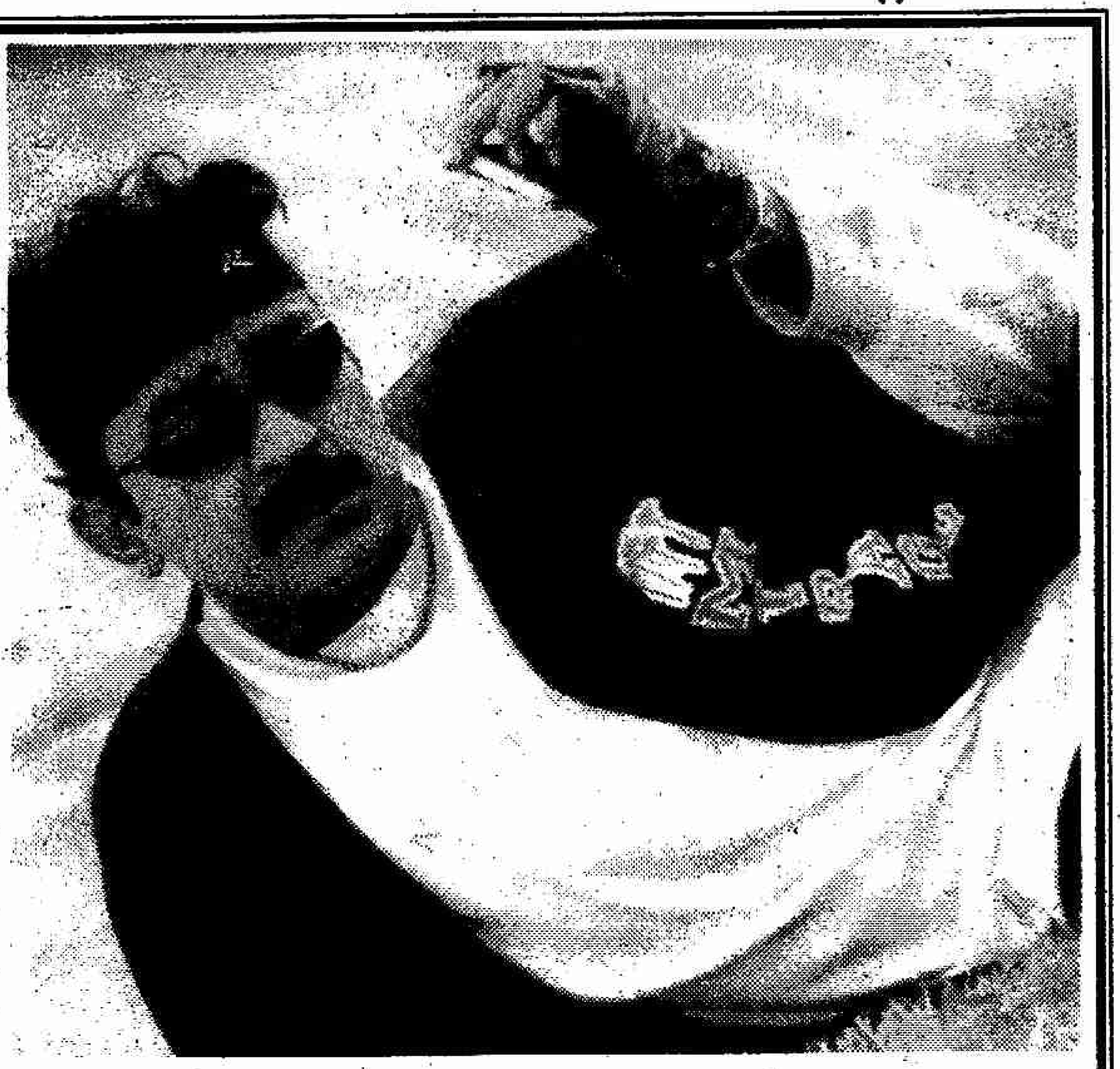

రాజశేఖర్‌ని కలిసినపుడు ఈ మధ్య స్మార్ట్‌గా కనిపిస్తున్నారు! కారణమేంటి? అని అడిగితే. 'నేను స్టేట్స్ వెళ్ళినపుడు తెలుసుకున్నాను. హెల్త్‌గురించి అక్కడ చాలా కేర్‌ఫుల్‌గా ఉంటారు. ఇండియాకీ అమెరికాకీ తేడా ఏమిటంటే ఇక్కడ మెడిసిన్ వాడితే డైటింగ్ చేయమంటారు. అక్కడ అలా కాదు. మెడిసిన్ వాడుతూ వాళ్ళు చెప్పిన ప్రాథమిక సూత్రాల్ని పాటిస్తూ మీ ఇష్టం... ఎంతయినా తినమంటారు. భోజనం సమపాళ్ళలో అంటే కేలరీస్‌లో తీసుకోవాలి. అలా తీసుకుంటూ... మనసుకి...శరీరానికి విశ్రాంతి ఇస్తే ఎంతకాలమయినా ప్రశాంతంగా, హాయిగా వుండచ్చు. శేషు చిత్రంలో అదే ఫాలో అయ్యాను" అన్నాడు నవ్వుతూ.

(డైటోపదేశం బాగానే వుంది కదూ?)